

AFGØRELSE

(Elforsyning)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA	[...]	over
AFGØRELSE FRA	Energistyrelsen af 19. november 2001	
OM	Afregning for vindmølleproduceret elektricitet	

15. maj 2003

J.nr.: 11-63

Eksp.nr.: 11106

DST

NÆVNETS	Nævnensformand, cand. jur. Jørgen Nørgaard
SAMMEN-	Professor, dr.jur. Jens Fejø
SÆTNING	Konsulent, civilingeniør Knut Berge
I SAGEN	Lektor og Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen
	Fhv. direktør, cand.polyt. Poul Sachmann

Sagen er indbragt for Energiklagenævnet ved brev af 17. december 2001 fra advokat Jens Laursen, advokatfirmaet Dahl, Koch & Boll, Kolding, på vegne af [...]. Der klages over Energistyrelsens afgørelse af 19. november 2001, hvor styrelsen fandt at en vindmølle beliggende på matr. [...] tilhørende [...] ikke kunne opnå afregning som "eksisterende" vindmølle i henhold til § 10 i bekendtgørelse nr. 187 af 16. marts 2001 om nettilslutning af vindmøller og prisafregning for vindmølleproduceret elektricitet m.v. (Vindmøllebekendtgørelsen).

Energistyrelsen har fremsendt en udtalelse til klagen, som har været forelagt klageren.

Den påklagede afgørelse

Fra Energistyrelsens afgørelse af 19. november 2001 citeres:

"[...] har ved en kontrakt af 21. december 1999 købt en vindmølle af typen Bonus 1 MW med en effekt på 600 kW af Bonus Energy A/S, Fabriksvej 4, 7330 Brande. Møllen skal ifølge kontrakten opstilles på [...].

[.....]

Det fremgår af det oplyste i sagen, at den omhandlede vindmølle med en navhøjde på 50 m ikke inden 31. december 1999 var tilladt opstillet i henhold til lokalplan 0416-11, som tillod opstilling af en vindmølle med navhøjde på [ca.] 45 m. Vindmøllen er først

blevet tilladt opstillet i henhold til lokalplanen ved Kolding Kommunes dispensation af 2. februar 2000 til at opstille en mølle med 50 m navhøjde og 77 m totalhøjde.

På denne baggrund finder Energistyrelsen, at vindmøllen ikke opfylder betingelsen i vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 1, for at kunne anses for eksisterende.

Energistyrelsen kan ikke lægge vægt på det af advokat Erik Kjær anførte om, at vindmøllen må anses for at være i overensstemmelse med lokalplanens krav til navhøjden, og at en dispensation derfor har været unødvendig, således at dispensationssagens forløb ikke bør komme mølleejeren til skade.

Planloven indeholder bestemmelser om retsvirkningerne af en lokalplan og adgangen til at fravige lokalplanens bestemmelser. Ifølge planlovens § 18 må der således ikke retligt eller faktisk etableres forhold i strid med bestemmelserne i en endeligt bekendtgjort lokalplan, med mindre kommunalbestyrelsen giver dispensation efter lovens § 19. En sådan dispensation kan gives, hvis den ikke er i strid med principperne i planen, men ifølge § 20, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen først meddele dispensationen, når der er forløbet 2 uger efter, at kommunen har afholdt en såkaldt naboorientering. Kommunalbestyrelsen kan efter bestemmelserne i § 20, stk. 2, undlade denne naboorientering, hvis orienteringen efter kommunens skøn er af underordnet betydning for de berørte.

Det er kommunalbestyrelsen, som beslutter, hvorvidt en forøgelse af vindmøllens dimensioner i forhold til det i lokalplanen bestemte nødvendiggør en dispensation fra planen, og som træffer beslutning om gennemførelsen af en naboorientering.

Energistyrelsen lægger til grund for sin vurdering af sagen, at kommunalbestyrelsen har besluttet, at en dispensationsbehandling i henhold til de nævnte bestemmelser er nødvendig i den foreliggende sag.

Energistyrelsen skal bemærke, at det er en betingelse i relation til vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 1, at de fornødne tilladelser i henhold til lokalplanen er meddelt senest 31. december 1999. Energistyrelsen kan derfor ikke lægge vægt på de tilkendegivelser om, at vindmøllen kan anses for eksisterende, som advokat Erik Kjær henviser til. Styrelsen skal bemærke, at dette, at der har fundet en anmeldelse sted, som advokaten omtaler i forbindelse med byrådets behandling af sagen [på] mødet den 30.

15. maj 2003

J.nr.: 11-63

Eksp.nr.: 11106

DST

Side 2 af 11

december 1999, ikke har nogen retlig betydning i forhold til bekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 1.
[.....]”

Klagen

Af klagen af 17. december 2001 fra advokat Jens Laursen fremgår bl.a. følgende:

”Energistyrelsen forstår bekendtgørelsen således, at de nødvendige tilladelser skulle foreligge senest 31.12.1999. Det står der imidlertid ikke i elreformaftalen og dermed i bemærkningerne til [elforsyningslovens] § 59. Kontrakten skal være indgået inden udgangen af 1999, men der står ikke, at tilladelserne også skal foreligge inden denne dato. Efter en naturlig sproglig forståelse kan der ikke i teksten indlægges et krav om, at tilladelserne skal foreligge inden en bestemt dato. En bedømmelse af, hvad meningen må have været, falder ud til samme resultat. Det er nemlig meningen at beskytte allerede foretagne investeringer, og når vindmøllen er købt, er investeringen foretaget, selv om tilladelse til opstilling af vindmøllen først opnås senere.

Bekendtgørelsen må ikke være i strid med loven, således som den skal forstås efter bemærkningerne, og bekendtgørelsen må derfor fortolkes i overensstemmelse med loven. Det tilføjes, at kravet om de nødvendige tilladelser ikke indgår i bekendtgørelsens definition af eksisterende vindmøller i § 10, stk. 1, men derimod som et selvstændigt krav (udenfor definitionen) i § 10, stk. 2. Der er ikke hjemmel i loven til en ringere afregningspris, fordi der ikke foreligger de fornødne tilladelser til at bygge møllen inden en bestemt dato.

På baggrund af ovenstående er det min opfattelse, at der ikke – i hvert fald ikke i en sag som den foreliggende – kan stilles krav om, at de fornødne tilladelser til at opføre vindmøllen er opnået før 31.12.1999. Det er efter lovens forarbejder tilstrækkeligt, at der er indgået bindende aftale inden 31.12.1999, og at vindmøllen opnår de fornødne tilladelser.

Selv om Energiklagenævnet ikke måtte være enig i det under 1 anførte, bør der alligevel i den foreliggende sag træffes afgørelse om, at møllen anses som en bestående vindmølle.

Da min klient investerede i vindmøllen, havde Energistyrelsen endnu ikke udstedt bekendtgørelsen. Der var derimod udsendt ”Vejledning om definition af eksisterende vindmøller i elreformaftalen af 3. marts 1999” af 8. november 1999.
[.....]

15. maj 2003

J.nr.: 11-63

Eksp.nr.: 11106

DST

Side 3 af 11

Min klients vindmølle opfyldte kravene i vejledningen fra november 1999. Der forelå nemlig en endelig vedtaget lokalplan, hvor opstilling af vindmøller udtrykkeligt er tilladt[.....]

Problemet i sagen er, at min klient har fået dispensation til at opstille en højere vindmølle end tilladt i lokalplanen. Det fremgår imidlertid ikke af vejledningen, at noget sådant skal kunne medføre, at møllen ændrer status. Der står blot, at der skal være en lokalplan, der tillader opstilling af vindmøller, og der var en sådan lokalplan.

Selv om Energistyrelsens fortolkning af retsgrundlaget lægges til grund, således at det kan kræves, at alle nødvendige tilladelser forelå den 31.12.1999, skal min klients vindmølle fortsat behandles som eksisterende vindmølle.

Det fremgår af lokalplanens § 7.1, at vindmøllernes navhøjde ikke må overstige *ca. 45 m.* (min fremhævelse) over overkant fundament. I forbindelse med planlægningen af møllen, holdt min klient et møde med Kolding Kommunes tekniske forvaltning og spurgte om betydningen af ordet *ca.*, idet han oplyste, at han påtænkte en vindmølle med en navhøjde på 50 m. Spørgsmålet var således, om denne navhøjde kunne anses for at være "*ca. 45 m.*". Kommunen oplyste, at da afvigelsen fra 45 m. var omkring 10 % anså man en navhøjde på 50 meter for at være i overensstemmelse med lokalplanen. Herefter blev der indsendt en anmeldelse om byggearbejdet til kommunen.

Byrådet besluttede imidlertid at behandle anmeldelsen som en dispensationsansøgning og foretage nabohøring. Kommunen underrettede min klient herom, og meddelte ham, at dispensationen ikke ville gøre nogen forskel i afregningsprisen. Af en artikel i Jydske Vestkysten (bilag 6) fremgår, at byrådet traf afgørelse på grundlag af, "at statstilskuddet ikke falder bort, så længe anmeldelsen om byggeriet er sket inden årsskiftet".

Jeg gør gældende, at det ikke var nødvendigt at behandle sagen som en dispensationsansøgning efter planlægningslovens regler, idet min klient allerede i december 1999 havde fornøden tilladelse til opstilling af en mølle med en navhøjde på 50 m, da dette var tilladt i henhold til lokalplanen, da kommunens administrationspraksis var således, at en mølle på 50 meter var i overensstemmelse med lokalplanens regel om, at den højst måtte være ca. 45 meter, og da kommunen havde tilkendegivet dette over for min klient.
[.....]"

15. maj 2003

J.nr.: 11-63

Eksp.nr.: 11106

DST

Side 4 af 11

Af en sagsfremstilling vedlagt som bilag til brev af 20. februar 2002 til Energi-klagenævnet fra advokat Jens Laursen fremgår bl.a. følgende:

”Reglerne bør i den foreliggende sag i overensstemmelse med vejledningen administreres således, at min klients vindmølle betragtes som en eksisterende vindmølle. Dette følger af de almindelige principper om myndighedernes pligt til at administrere i overensstemmelse med vejledninger, når borgerne ønsker dette. I den foreliggende sag taler synspunktet med større vægt, da vejledningen var afgørende for Kolding Kommunes behandling af min klients byggeanmeldelse. Som det fremgår af Kolding Kommunes tekniske forvaltnings skrivelse af 29/12-1999 med bilag, dvs. notat af 29/12 og Miljø- og Energiministeriets vejledning af 8/11 (bilag 3,4 og 7) lagde kommunen ved sagsbehandlingen til grund, at vindmøllen ville blive betragtet som en eksisterende vindmølle, selv om der blev givet en dispensation fra lokalplanen efter den 31.12. Dette støttede Teknisk Forvaltning for det første på vejledningens ordlyd, idet man (som jeg har gjort ovenfor) lagde vægt på, at det efter vejledningen er afgørende, om lokalplanen, der tillader opstilling af vindmøller, er vedtaget før 31.12.1999, hvorimod vejledningen ikke stiller krav om, at eventuelle dispensationer skal være meddelt senest 31.12.

[.....]

Teknisk Forvaltning støttede for det andet sit synspunkt på en telefonisk udtalelse fra en embedsmand i Energistyrelsen (bilag 5). Det følger af planlægningslovens § 20, at dispensation i medfør af § 19 først kan meddeles, når der er forløbet 2 uger, efter at kommunalbestyrelsen har givet skriftlig underretning til naboer mv. Når den pågældende embedsmand meddelte kommunen, at der kunne foretages nabohøring efter 31.12., uden at det fik indflydelse på møllens status som eksisterende, er hermed tilkendegivet, at den endelige beslutning om dispensation kan træffes efter 31.12. I modsat fald ville udtalelsen være meningsløs. Den foreliggende sag er således netop dækket af embedsmandens udtalelse. Også under hensyntagen til denne udtalelse, der rummer et tilsagn om, at møllen under de givne omstændigheder kan betragtes som eksisterende, skal min klients mølle betragtes som eksisterende.”

Energistyrelsens redegørelse

Energistyrelsen afgav ved brev af 24. oktober 2002 en redegørelse i sagen. Det er fortsat Energistyrelsens opfattelse, at møllen med henvisning til vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 1 ikke kan anerkendes som ”eksisterende”.

I sin redegørelse var Energistyrelsen af den opfattelse, at der ikke er nogen modstrid mellem indholdet af § 10 i bekendtgørelsen og de principper, der er udtrykt i elreformaftalen. Energistyrelsen anfører desuden, at styrelsen ikke har beføjelser til at vurdere Kolding Kommunes beslutning om, at dispensati-

15. maj 2003

J.nr.: 11-63

Eksp.nr.: 11106

DST

Side 5 af 11

on var nødvendig. Energistyrelsen har alene forholdt sig til, at kommunen anså dispensation for nødvendig.

Om den telefoniske udtalelse til Kolding Kommune anførte Energistyrelsen:

”Det fremgår af notatark af 29. december 1999, at Kolding Kommunes bygge- og miljøchef, Peter Hee, har haft en telefonsamtale med en medarbejder (KN) i Energistyrelsens 8. kontor. KN oplyser ifølge notatarket, ”at det efter hendes umiddelbare opfattelse, er en forudsætning for opnåelse af tilskud efter reglerne, der er gældende i 1999 er, at der inden 1. januar 2000 er truffet beslutning om en dispensation kan gives. Det betyder, at en evt. naboorientering kan strække sig ind i år 2000.”

Energistyrelsen er ikke i besiddelse af et telefonnotat af 29. december 1999 over denne samtale med Kolding Kommunes bygge- og miljøchef, ligesom KN ikke længere arbejder i Energistyrelsen. Energistyrelsen har på denne baggrund telefonisk kontaktet KN vedrørende ovennævnte telefonnotat.

(.....)

KN kunne ikke konkret huske telefonsamtalen, men husker dog, at styrelsen i tidsrummet op til den 31. december 1999 modtog mange telefoniske henvendelser vedrørende fortolkning af overgangsreglerne for eksisterende vindmøller i medfør af elreformaftalen. KN kunne indestå for indholdet af første del af udtalelsen, nemlig at det er en forudsætning for opnåelse af tilskud efter overgangsreglerne i medfør af elreformaftalen og den tilhørende vejledning, at der inden 1. januar 2000 er truffet beslutning om dispensation. KN mente dog med stor sikkerhed ikke at have udtalt sig om spørgsmål i forhold til planlovens regler, idet disse ikke henhører under Energistyrelsens område.

Det fremstår ikke klart af telefonnotatet, hvorvidt det er KN der udtaler sig om spørgsmålet om at naboorientering kan strække sig ind i år 2000 eller om det er bygge- og miljøchefen i Kolding Kommune, der konkluderer på det, som KN har sagt ovenfor i telefonnotatet. Det er imidlertid styrelsens vurdering, at sidste sætning i telefonnotatet må være bygge- og miljøchefens konklusion på KN's udtalelse, idet styrelsen normalt ikke fortolker på andre ministeriers og styrelses lovgivning.

Det bemærkes i øvrigt, at der var tale om en mundtlig umiddelbar vurdering på baggrund af de oplysninger som blev givet i telefonen. Såfremt man havde ønsket en mere håndfast udtalelse, kunne man have rettet skriftlig henvendelse til Energistyrelsen med henblik på en skriftlig udtalelse fra styrelsen om spørgsmålet. Dette var et tilbud man på daværende (tidspunkt) normalt gav

15. maj 2003

J.nr.: 11-63

Eksp.nr.: 11106

DST

Side 6 af 11

folk der ringede ind til Energistyrelsen om disse overgangsregler og et tilbud som mange tog imod.
[.....]”

Klagerens bemærkninger til Energistyrelsens redegørelse

Ved brev af 16. december 2002 fastholdt advokat Jens Laursen, at der ikke i elforsyningsloven er givet hjemmel for ved vindmøllebekendtgørelsen at fastsætte en skæringsdato for hvornår tilladelserne skulle foreligge.

Med hensyn til dispensationsspørgsmålet anførte advokat Jens Laursen, at det ikke er byrådets politiske beslutning, der skal danne grundlag for sagens afgørelse, men derimod en retlig bedømmelse af om sagen forholder sig således som kommunens tekniske forvaltning opfattede den.

Om Energistyrelsens bemærkninger til telefonsamtalen mellem en medarbejder i styrelsen og Kolding Kommune bemærker advokat Jens Laursen bl.a., at der var tale om efterrationaliseringer, og at kommunens referat må lægges til grund.

Advokat Jens Laursen gør i øvrigt gældende, at grundsætningen i § 10, stk. 4 eller dennes analogi bør finde anvendelse i nærværende sag.

Supplerende oplysninger

Af Kolding Kommunes brev af 2. februar 2000 til [...] fremgår bl.a.:

”Det kan herved meddeles, at sagen angående opstilling af 3 stk. vindmøller med 50 m navhøjde, har været forelagt byrådet på mødet den 24. januar 2000.

Her blev det vedtaget, at meddele dispensation til en navhøjde på 50 m og en totalhøjde på 77m.

[.....]

Afgørelsen kan påklages for så vidt angår retlige spørgsmål.

[.....]

Eventuel klage skal stiles til Naturklagenævnet...”

Af brev af 1. februar 2002 fra advokat Jens Laursen til Kolding Kommune fremgår følgende:

”På baggrund af de oplysninger jeg fik på vort møde angående sagsbehandlingen i byrådet, har jeg indføjet følgende i sagsfremstillingen til Energiklagenævnet:

”Da sagen blev behandlet i byrådet den 21/12, vedtog byrådet at udskyde behandlingen til den 30/12. Baggrunden herfor var, at det var oplyst, at det var af væsentlig økonomisk betydning for ejerne af vindmøllerne, at sagen var på plads inden årsskiftet. Dette forhold ønskede byrådet yderligere belyst, og derfor blev der

15. maj 2003

J.nr.: 11-63

Eksp.nr.: 11106

DST

Side 7 af 11

fastlagt et ekstraordinært byrådsmøde den 30/12, således at der om nødvendigt kunne tages stilling inden 31.12.

På byrådsmødet den 30/12 forelå teknisk forvaltnings skrivelse af 29/12-1999 med bilag (to notater af 29/12, notat af 22/12 og Miljø- og Energiministeriets vejledning af 8/11). På dette grundlag besluttede byrådet at foretage nabohøring med henblik på udstedelse af dispensation, da dette ikke ville medføre at pristillægget for eksisterende vindmøller bortfaldt.”

Jeg beder Dem venligst bekræfte, at referatet er korrekt.”

Kolding Kommune bekræftede ved brev af 4. februar 2002 rigtigheden af referatet.

Retsgrundlaget

§ 59 i elforsyningsloven (lovbekendtgørelse nr. 151 af 10. marts 2003) har følgende ordlyd:

”§ 59. Efter forelæggelse for det i § 3 nævnte udvalg fastsætter økonomi- og erhvervsministeren regler for afregning af VE-elektricitet, herunder at der kan anvendes forskellige afregningspriser for forskellige teknologier, anlægsstørrelser og brændsler. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter endvidere regler om, at der ud over afregningsprisen skal ydes et pristillæg på maksimalt 27 øre pr. kWh for VE-elektricitet, såfremt der ikke udstedes VE-beviser efter § 60 til denne elektricitet. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om, for hvilke produktionsanlæg pristillægget ydes, samt regler om den tidsmæssige udstrækning af afregningsreglerne og pristillægget.”

Af forarbejderne til elforsyningslovens § 59 (FT 1998-99, tillæg A, side 5851-5938) fremgår bl.a. følgende:

”[.....]

Et velfungerende marked for handel med VE-beviser forventes at være etableret i 2003. Der er derfor behov for særlige overgangsordninger for afregningen af VE-elektricitet. På baggrund af beregninger af økonomien ved produktion af VE-elektricitet på forskellige former for anlæg vil der blive fastsat overgangsregler, der dels sikrer rimelige vilkår for VE-producenter, der ved lovens ikrafttræden har investeret i produktion af VE-elektricitet, og dels gør det attraktivt fortsat at investere i anlæg, der producerer VE-elektricitet.

Miljø- og energiministeren [økonomi- og erhvervsministeren] kan i medfør af stk. 1 fastsætte sådanne overgangsregler for afregning af forskellige former for VE-elektricitet. Afregningsreglerne vil blive fastsat i overensstemmelse med retningslinjerne i elreformaftalen. [.....]”

15. maj 2003

J.nr.: 11-63

Eksp.nr.: 11106

DST

Side 8 af 11

Fra Energistyrelsens vejledning af 8. november 1999 citeres følgende:

”Aftalen om elreformen af 3. marts 1999 definerer eksisterende vindmøller som vindmøller, der er købt på en bindende, ubetinget kontrakt inden udgangen af 1999 og for hvilke, der foreligger de fornødne tilladelser. Ifølge elreformaftalen er vindmøller, der kan betragtes som eksisterende, berettiget til fortsat at modtage et pristillæg på 27 øre pr. kW/h i tiden indtil møllen har produceret et nærmere angivet antal fuldlasttimer.

Energistyrelsen har fundet det hensigtsmæssigt at udarbejde en vejledning om, hvorledes ovennævnte definition af eksisterende vindmøller nærmere skal forstås. Nedenstående retningslinier vil fremgå af en ny bekendtgørelse om overgangsregler for afregning af VE-el i perioden frem til indførelse af det grønne elmarked. Bekendtgørelsen forventes at træde i kraft 1. januar 2000.

[.....]

2. Fornødne tilladelser

Punkterne a-c skal alle være opfyldt, for at der foreligger de ”fornødne tilladelser”.

- a) Inden 1. januar 2000 skal der for det område, hvor vindmøllen påtænkes opstillet, foreligge:
 - En endelig vedtaget lokalplan, hvor opstilling af vindmøller er udtrykkeligt tilladt (bonuslokalplan), samt en anmeldelse af byggearbejdet til kommunen efter byggeloven.

[.....]”

§ 10 i bekendtgørelse nr. 187 af 16. marts 2001 om nettilslutning af vindmøller og prisafregning for vindmølleproduceret elektricitet m.v. har følgende ordlyd:

”§ 10. Eksisterende vindmøller på land og på havet defineres som vindmøller, der

- 1) senest den 31. december 1999 er købt ved bindende, ubetinget kontrakt, jf. dog stk. 3,
- 2) senest den 31. december 1999 er anmeldt i henhold til bekendtgørelsen nr. 304 af 14. maj 1991 om støj fra vindmøller, og
- 3) for hvilke der senest den 31. august 2000 er indgivet anmodning om tilslutning til elnettet sammen med dokumentation for opfyldelse af betingelserne for tilslutning.

Stk. 2. Eksisterende vindmøller på land skal senest den 31. december 1999 være anmeldt til kommunen i henhold til byggelovgivningen og enten

senest den 31. december 1999 være tilladt opstillet i henhold til endelig vedtaget lokalplan, hvor opstilling af vindmøller er udtrykkeligt tilladt, eller

15. maj 2003

J.nr.: 11-63

Eksp.nr.: 11106

DST

Side 9 af 11

senest den 31. december 1999 være tilladt opstillet i henhold til en landzonetilladelse, herunder have opnået eventuelt fornødne dispensationer efter byggelovgivningen.

Stk. 3. Den i stk. 1, nr. 1, nævnte kontrakt kan alene være betinget af, at der opnås de nødvendige myndighedstilladelser til opstilling af vindmøllen senest den 31. december 1999, og at betingelser for nettilslutning er opfyldt senest den 31. august 2000.

Stk. 4. Hvis en lokalplan ophæves af Naturklagenævnet på grund af forhold forbundet med kommunalbestyrelsens behandling af sagen, vil vindmøller omfattet af lokalplanen blive betragtet som eksisterende, såfremt kommunalbestyrelsen inden 6 måneder fra Naturklagenævnets ophævelse af lokalplanen endeligt vedtager en lokalplan i uændret form efter offentlig fremlæggelse og fornyet behandling i kommunalbestyrelsen.”

Energiklagenævnets bemærkninger

Ved Elreformaftalen af 3. marts 1999 blev der skabt parlamentarisk basis for en væsentlig omlægning af principperne for afregning af VE-elektricitet, herunder for etablering af en overgangsordning for investeringer i VE-anlæg.

Elreformaftalens formål var for private, eksisterende VE-anlæg – som nævnt i forarbejderne til elforsyningsloven – dels at sikre rimelige afskrivningsvilkår på allerede foretagne investeringer, herunder vindmøller, dels at nye VE-produktionsanlæg kunne få en reguleret afregningspris. Ved afregningen af produceret elektricitet skulle der sondres mellem private, eksisterende vindmøller, der defineredes som vindmøller købt på ubetinget, bindende kontrakt inden 31. december 1999 og for hvilke der foreligger de fornødne tilladelser, og nye vindmøller, der defineredes som møller, der opførtes i perioden frem til udgangen af 2002.

Overgangsordningen blev tillige bebudet i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget til elforsyningsloven af 1999 og ved Energistyrelsens vejledning af 8. november 1999. Ved elforsyningsloven skabtes hjemmel til for ministeren – som sket ved vindmøllebekendtgørelsen, der har virkning for el produceret efter 1. april 2001, jf. bekendtgørelsens § 30 - nærmere at kunne udforme overgangsordningen.

Energiklagenævnet finder, at kravet i vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 1 om at vindmøllen senest den senest 31. december 1999 skulle være tilladt opstillet i henhold til endeligt vedtaget lokalplan er i overensstemmelse med elreformaftalens formål og det af Energistyrelsen ved vejledningen af 8. december 1999 udmeldte og ligger inden for rammerne af den hjemmel, der er givet ved elforsyningsloven.

Det kan derfor heller ikke give Energiklagenævnet anledning til bemærkninger, at Energistyrelsen har fundet at vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 1, ikke er opfyldt med henvisning til at den omhandlede vindmølle ikke var

15. maj 2003

J.nr.: 11-63

Eksp.nr.: 11106

DST

Side 10 af 11

tilladt opstillet i henhold til lokalplan 0416-11 inden 31. december 1999, men først i henhold til Kolding Kommunes dispensation meddelt ved brev af 2. februar 2000.

Energiklagenævnet er ikke rekursinstans i forhold til afgørelser efter planloven og kan ikke gå ind på en nærmere prøvelse af om vindmøllen kunne opstilles i henhold til den vedtagne lokalplan. Da Kolding Kommunes afgørelse ikke ses at være omgjort af den relevante klageinstans i henhold til planloven eller af domstolene, og da nævnet ikke har grundlag for at antage at afgørelsen er åbenbart fejlagtig, kan nævnet alene henholde sig til, at kommunen som den relevante myndighed i henhold til planloven har fundet, at en dispensation fra lokalplanen var påkrævet.

Energiklagenævnet forstår Deres henvisning til grundsætningen i vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 4, som en anmodning om at der gives dispensation fra kravet i § 10, stk. 2, nr. 1. Hverken ved elforsyningsloven eller ved vindmøllebekendtgørelsen er der givet Energiklagenævnet en sådan dispensationsmulighed. I forvaltningsretlig praksis anses det dog for almindeligt anerkendt, at en administrativ bestemmelse kan fraviges af den myndighed, der har udstedt den – i dette tilfælde erhvervs- og økonomiministeren (Energistyrelsen) – selv om hjemmel herfor ikke er fastsat i bestemmelsen. Energiklagenævnet har ikke i denne sag fundet anledning til at anmode Energistyrelsen nærmere at overveje dispensation.

Energiklagenævnets afgørelse

Energistirelsens afgørelse af 19. november 2001 stadfæstes

Denne afgørelse er truffet i henhold til § 28 i bekendtgørelse nr. 187 af 16. marts 2001 om nettilslutning af vindmøller og prisafregning for vindmølleproduceret elektricitet m.v.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

P. N. V.

Jørgen Nørgaard
Nævnnsformand

Dennis Sørensen
Fuldmægtig

15. maj 2003

J.nr.: 11-63
Eksp.nr.: 11106
DST

Side 11 af 11